Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1019/2002

z dnia 13 czerwca 2002 r.

w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

(Dz.U. L 155 z 14.6.2002, str. 27)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2002 z dnia 4 listopada 2002 r.	L 300	3	5.11.2002
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1176/2003 z dnia 1 lipca 2003 r.	L 164	12	2.7.2003
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 406/2004 z dnia 4 marca 2004 r.	L 67	10	5.3.2004
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/2004 z dnia 8 października 2004 r.	L 312	7	9.10.2004
►**M5**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2006 z dnia 7 lipca 2006 r.	L 187	20	8.7.2006
►**M6**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 632/2008 z dnia 2 lipca 2008 r.	L 173	16	3.7.2008
►**M7**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1183/2008 z dnia 28 listopada 2008 r.	L 319	51	29.11.2008
►**M8**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 182/2009 z dnia 6 marca 2009 r.	L 63	6	7.3.2009
►**M9**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 596/2010 z dnia 7 lipca 2010 r.	L 173	27	8.7.2010

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1019/2002

z dnia 13 czerwca 2002 r.

w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku w sektorze olejów i tłuszczów ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1513/2001 ([2]), w szczególności jego art. 35a,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Oliwa z oliwek posiada określone właściwości, zwłaszcza właściwości organoleptyczne oraz odżywcze, które, biorąc pod uwagę jej koszty produkcji, przeznaczają jej miejsce na rynku stosunkowo wysokich cen, w porównaniu z większością innych tłuszczów roślinnych. W świetle sytuacji tego rynku, należy ustanowić nowe normy handlowe dla oliwy z oliwek, obejmujące, w szczególności, przepisy właściwego etykietowania, uzupełniające te ustanowione w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżania prawodawstwa Państw Członkowskich dotyczące etykietowania, prezentacji oraz reklamy środków spożywczych ([3]), ostatnio zmienionej dyrektywą Komisji 2001/101/WE ([4]), w szczególności przepisy ustanowione w jej art. 2.

(2) W celu zagwarantowania autentyczności sprzedawanej oliwy z oliwek, opakowanie dla sprzedaży detalicznej powinno być małe i mieć odpowiedni system zamknięcia. Jednakże Państwa Członkowskie powinny mieć prawo zatwierdzania większych opakowań dla placówek zbiorowych.

(3) Poza obowiązkowymi opisami różnych kategorii oliwy z oliwek, określonych w art. 35 rozporządzenia nr 136/66/EWG, konsumenci powinni być informowani o oferowanych rodzajach oliwy z oliwek.

([1]) Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
([2]) Dz.U. L 201 z 26.7.2001, str. 4.
([3]) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29.
([4]) Dz.U. L 310 z 28.11.2001, str. 19.

▼B

(4) Wskutek tradycji rolniczych oraz lokalnych praktyk wyciskania i sporządzania mieszanek, nadająca się do bezpośredniego obrotu oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, może mieć zupełnie inny smak i jakość, w zależności od jej geograficznego pochodzenia. Może to spowodować różnice w cenie w ramach tej samej kategorii, które zakłócają sytuację na rynku. Nie ma zasadniczych różnic wynikających z pochodzenia w innych kategoriach jadalnej oliwy z oliwek i w związku z tym oznaczenie pochodzenia bezpośrednio na opakowaniu takiej oliwy może sprawić, że konsument uwierzy, że różnice jakościowe jednak istnieją. Aby nie zakłócać sytuacji na rynku jadalnej oliwy z oliwek, normy Wspólnoty powinny zatem być ustalone odnośnie do oznaczania pochodzenia, które powinno być ograniczone do ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, które spełniają te szczegółowe warunki. Celem jest system polegający na obowiązkowym oznaczaniu pochodzenia odnośnie do kategorii oliwy z oliwek. Jednakże z uwagi na brak uzgodnień dotyczących lokalizowania i kontrolowania wszystkich ilości oliwy z oliwek znajdującej się w obrocie handlowym, obecnie nie jest możliwe wprowadzenie takiego systemu, a zatem uzgodnienia fakultatywne będą musiały być wprowadzone odnośnie do ekstra oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia.

(5) Istniejące znaki towarowe obejmujące wskazania geograficzne mogą nadal pozostać w użyciu, pod warunkiem, że zostały oficjalnie zarejestrowane w przeszłości, zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w ramach ujednolicania prawodawstwa Państw Członkowskich odnośnie do znaków towarowych ([1]), ostatnio zmienioną decyzją 92/10/EWG ([2]) lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie znaku towarowego ([3]), zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 3288/94 ([4]).

(6) Regionalne oznaczenie pochodzenia może odbywać się w ramach chronionego oznaczania pochodzenia (COP) lub chronionego wskazania geograficznego (CWG), zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony wskazań geograficznych oraz ochrony oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ([5]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2796/2000 ([6]). Oznaczenia wskazujące pochodzenie regionalne powinny być zarezerwowane dla CWG lub CPO, tak aby uniknąć nieporozumienia między konsumentami, potencjalnie prowadzącego do zakłóceń na rynku. W przypadku przywożonej oliwy z oliwek, przepisy dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ([7]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ([8]), muszą być przestrzegane.

([1]) Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1.
([2]) Dz.U. L 6 z 11.1.1992, str. 35.
([3]) Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1.
([4]) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 83.
([5]) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1.
([6]) Dz.U. L 324 z 21.12.2000, str. 26.
([7]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.
([8]) Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17.

▼B

(7) Jeśli oznaczenie pochodzenia oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia odnosi się do Wspólnoty lub Państwa Członkowskiego, trzeba mieć na uwadze, że nie tylko wykorzystane oliwki, ale także techniki tłoczenia oraz praktyki, mają wpływ na jakość i smak oliwy. Oznaczenie pochodzenia musi wobec tego odnosić się do obszaru geograficznego, z którego oliwa z oliwek została uzyskana, który stanowi w zasadzie obszar, w którym oliwa została pozyskana z oliwek. Jednakże w niektórych przypadkach oliwa jest pozyskiwana w miejscu, które nie jest tym samym, co miejsce zbioru oliwek i ta informacja powinna znaleźć się na opakowaniu lub etykietach na opakowaniu, aby zagwarantować, że konsumenci nie są wprowadzani w błąd, a rynek oliwy z oliwek nie jest zakłócany.

(8) We Wspólnocie i Państwach Członkowskich zasadnicza ilość oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia, która znajduje się w obrocie handlowym, składa się z mieszanek oliwy z oliwek, tym samym zagwarantowując niezmienną jakość oraz typowy organoleptyczny charakter, jakiego rynek oczekuje. Typowy charakter oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia na obszarach, o których mowa, jest gwarantowany pomimo, lub czasem z uwagi na, dodatek małej ilości oliwy z oliwek pochodzących z innego obszaru. W celu zezwolenia na regularne dostawy na rynek, zgodnie z tradycyjną wymianą handlową, oraz uwzględnienia fluktuacji w wielkości produkcji typowej dla uprawy oliwek, oznaczenie pochodzenia, wymieniające Wspólnotę lub Państwo Członkowskie, powinno być wobec tego utrzymane, kiedy produkt jest mieszanką zawierającą małą ilość oliwy z oliwek z innych obszarów. Jednakże konsumenci muszą być informowani w takich przypadkach, że produkt nie pochodzi w całości ze strefy objętej oznaczeniem pochodzenia.

(9) W ramach dyrektywy 2000/13/WE, oznaczenia wskazane na etykietkach nie mogą wprowadzać kupującego w błąd, zwłaszcza pod względem cech charakterystycznych oliwy z oliwek, o którą chodzi, lub poprzez przypisywanie jej właściwości, których nie posiada, albo poprzez sugerowanie, że posiada specjalne cechy, podczas gdy w rzeczywistości większość oliw ma takie cechy. Pewne powszechnie używane oznaczenia zastępcze, które są typowe dla oliwy z oliwek, także wymagają zharmonizowanych przepisów w celu dokładnego określenia takich stwierdzeń oraz zagwarantowania, że ich trafność może podlegać weryfikacji. W związku z tym, pojęcia „tłoczenie na zimno” oraz „uzyskiwanie na zimno” powinny odpowiadać określonej pod względem technicznym metodzie tradycyjnej produkcji. Właściwości organoleptyczne muszą być oparte na obiektywnych wnioskach. Odniesienie do kwasowości, w wyizolowaniu, niesłusznie sugeruje skalę absolutnej jakości, co jest mylące dla konsumentów, jako że ten wskaźnik reprezentuje jakościową wartość tylko w odniesieniu do innych cech charakterystycznych oliwy z oliwek, o której mowa. Wskutek tego, w świetle rozprzestrzeniania niektórych oznaczeń i ich znaczenia gospodarczego, należy ustalić obiektywne kryteria odnośnie do ich używania, w celu wprowadzenia przejrzystości na rynku oliwy z oliwek.

▼B

(10) Należy podjąć kroki dla zapewnienia, że środki spożywcze zawierające oliwę z oliwek, nie wykorzystują konsumentów, poprzez podkreślanie jakości oliwy z oliwek bez jasnego określenia prawdziwego składu produktu. Zawartość procentowa oliwy z oliwek i niektóre oznaczenia typowe dla produktów zawierających wyłącznie mieszankę olejów roślinnych, muszą wobec tego być wyraźnie wskazane na etykietce. Ponadto, należy wziąć pod uwagę specjalne postanowienia przyjęte w niektórych rozporządzeniach, typowe dla produktów oliwy z oliwek.

(11) Nazwy kategorii oliwy z oliwek odpowiadają cechom fizyko-chemicznym i organoleptycznym, które są wymienione w załączniku do rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie cech charakterystycznych oliwy z oliwek oraz oliwy z osadu oliwkowego i w sprawie odpowiednich metod przeprowadzania analizy ([1]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 796/2002 ([2]). Wszystkie pozostałe oznaczenia pojawiające się na etykietce muszą być potwierdzone przez obiektywne składniki, w celu zapewnienia, że konsumenci nie są wprowadzani w błąd, i że, konkurencja na rynkach oliwy, o której mowa, nie jest zakłócana.

(12) W ramach systemu kontroli, ustanowionego w art. 35a ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG, Państwa Członkowskie muszą określić dowód do okazania oraz kary finansowe ponoszone w przypadku innych określeń niż te, jakie mogą być użyte na etykietce. Bez wyrokowania o jakichkolwiek możliwościach a priori, taki dowód mógłby zawierać ustalony stan faktyczny, rezultaty analiz lub wiarygodne zapisy, oraz informacje administracyjne lub księgowe.

(13) Z uwagi na to, że kontrole przedsiębiorstw odpowiedzialnych za etykietowanie muszą być przeprowadzane w Państwie Członkowskim, w którym zostały one ustanowione, musi istnieć procedura odnośnie do współpracy administracyjnej pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi, w przypadku gdy oliwa znajduje się w obrocie handlowym.

(14) W celu oceny uzgodnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, zainteresowane Państwa Członkowskie muszą składać sprawozdanie dotyczące okoliczności oraz napotkanych trudności.

(15) W celu przyznania okresu na dostosowanie do nowych norm oraz na stworzenie środków koniecznych na ich zastosowanie, okres zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 2815/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. dotyczącego norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek ([3]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2152/2001 ([4]), powinien zostać wydłużony, a zastosowanie niniejszego rozporządzenia powinno zostać odroczone.

(16) Komitet Zarządzający ds. Olejów i Tłuszczów nie przedstawił opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dz.U. L 248 z 5.9.1991, str. 1.
([2]) Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 8.
([3]) Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 56.
([4]) Dz.U. L 288 z 1.11.2001, str. 36.

▼B

Artykuł 1

▼M8

1. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE i rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ([1]), niniejsze rozporządzenie ustanawia określone normy odnośnie do handlu detalicznego oliwą z oliwek oraz oliwą z wytłoczyn oliwek, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia, etap detaliczny oznacza sprzedaż ostatecznemu konsumentowi oliwy, jak określone w ust. 1, zaprezentowanej w stanie naturalnym lub zawartej w środkach spożywczych.

Artykuł 2

Oliwa, jak wymieniono w art. 1 ust. 1, prezentowana jest konsumentowi ostatecznemu w opakowaniu o maksymalnej pojemności pięciu litrów. Takie opakowanie zaopatrzone jest w system zamknięcia, który nie może już być zapieczętowany, po tym jak został po raz pierwszy otwarty i jest zaopatrzone w etykietkę, zgodnie z art. 3-6.

Jednakże w przypadku oliwy przeznaczonej do spożycia w restauracjach, szpitalach, stołówkach i innych podobnych placówkach zbiorowych, Państwa Członkowskie mogą ustalić maksymalną pojemność opakowania powyżej pięciu litrów, w zależności od rodzaju placówki, o której mowa.

Artykuł 3

▼M8

Opisy dokonane zgodnie z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uznaje się za nazwę, pod jaką produkt jest sprzedawany, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE.

Etykieta oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zawiera, w postaci zrozumiałego i nieusuwalnego napisu, oprócz opisu, o którym mowa w akapicie pierwszym, ale niekoniecznie w jego pobliżu, następujące informacje dotyczące kategorii oliwy:

▼B

a) ekstra oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia:

„najwyższa kategoria oliwy z oliwek, uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych;”

b) oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia:

„oliwa z oliwek uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych;”

c) oliwa z oliwek zawierająca rafinowaną oliwę z oliwek i oliwę z oliwek pierwszego tłoczenia:

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę z oliwek, które poddane zostały rafinacji i oliwę uzyskana bezpośrednio z oliwek;”

([1]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

▼B

d) oliwa z wytłoczyn z oliwek:

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną za pomocą obróbki produktu otrzymanego po uzyskaniu oliwy z oliwek oraz oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek,”

lub

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną z przetworzenia oliwy z wytłoczyn z oliwek i oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek.”

Artykuł 4

1. ►**M8** Ekstra oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, jak określono w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiadają na etykiecie oznaczenie pochodzenia.

Produkty określone w pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie posiadają na etykiecie żadnego oznaczenia pochodzenia. ◄

Dla celów niniejszego rozporządzenia, „oznaczenie pochodzenia” oznacza odniesienie do obszaru geograficznego na opakowaniu lub etykiecie na opakowaniu.

▼M8

2. Oznaczenia pochodzenia, o których mowa w ust. 1, zawierają jedynie:

a) w przypadku oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – odniesienie odpowiednio do państwa członkowskiego, Wspólnoty lub kraju trzeciego; lub

b) w przypadku mieszanek oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z więcej niż jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – jedną z następujących uwag, w stosownych przypadkach:

(i) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących ze Wspólnoty” lub odniesienie do Wspólnoty;

(ii) „mieszanka oliw z oliwek niepochodzących ze Wspólnoty” lub odniesienie do pochodzenia spoza Wspólnoty;

(iii) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących ze Wspólnoty i oliwek niepochodzących ze Wspólnoty” lub odniesienie do pochodzenia z i spoza Wspólnoty; lub

c) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 510/2006, zgodnie ze specyfikacją danego produktu.

▼B

3. Nazwy marki lub firm, na których rejestrację wnioski zostały złożone, nie później niż dnia 31 grudnia 1998 r., w ramach dyrektywy 89/104/EWG, lub nie później niż dnia 31 maja 2002 r., w ramach rozporządzenia (WE) nr 40/94, nie są uważane za oznaczenia pochodzenia, określone przez niniejsze rozporządzenie.

4. W przypadku przywozu z państwa trzeciego, oznaczenie pochodzenia jest ustalane zgodnie z art. 22-26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

▼B

5. Oznaczenie pochodzenia, wspominające Państwo Członkowskie lub Wspólnotę, odpowiada obszarowi geograficznemu, w którym oliwki, o których mowa, zostały zebrane lub, w których znajduje się tłocznia, w przypadku gdy oliwa była uzyskana z oliwek.

Jeśli oliwki zebrane w Państwie Członkowskim lub państwie trzecim, innym niż w którym znajduje się tłocznia, w przypadku gdy oliwa była uzyskana z oliwek, oznaczenie pochodzenia zawiera następujący tekst: „(ekstra) oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia otrzymana w (Wspólnota lub nazwa Państwa Członkowskiego, o którym mowa) z oliwek zebranych w (Wspólnota lub nazwa Państwa Członkowskiego albo państwa trzeciego, o którym mowa)".

▼M8

_____

▼B

Artykuł 5

Między możliwymi oznaczeniami, które mogą się pojawić na etykietce oliwy, o jakich mowa w art. 1 ust. 1, te ustanowione w niniejszym artykule odpowiadają następującym istotnym wymaganiom:

a) oznaczenie „pierwsze tłoczenie na zimno" może się pojawić tylko odnośnie do oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia lub ekstra oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia, otrzymanych przy temperaturze poniżej 27 °C z pierwszego mechanicznego tłoczenia przecieru z oliwek za pomocą tradycyjnego systemu uzyskiwania z wykorzystaniem tłoków hydraulicznych;

b) oznaczenie „uzyskiwanie na zimno" może pojawić się tylko odnośnie do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia lub ekstra oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia otrzymywanych przy temperaturze poniżej 27 °C, za pomocą przesączania lub wirowania przecieru z oliwek;

▼M8

c) oznaczenia właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu mogą pojawić się tylko w odniesieniu do ekstra oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; terminy, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą pojawić się na etykiecie tylko, jeśli są one oparte na wynikach oceny przeprowadzonej zgodnie z metodą przewidzianą w załączniku XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91;

▼B

d) oznaczenie kwasowości lub maksymalnej kwasowości może pojawić się tylko, jeśli towarzyszy mu oznaczenie, za pomocą napisu tego samego rozmiaru i w tym samym polu widzenia, na temat wartości nadtlenku, zawartości wosku i pochłanianiu ultrafioletu, ustalone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2568/91.

▼M8

Produkty sprzedawane ze znakami towarowymi, o których rejestrację wystąpiono nie później niż dnia 1 marca 2008 r. i które zawierają przynajmniej jeden z terminów, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą nie być zgodne z wymogami art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 do dnia 1 listopada 2011 r.

▼B

Artykuł 6

1. W przypadku gdy obecność oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w mieszance oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych, jest zaznaczona na etykietce w innym miejscu niż na wykazie składników, z użyciem wyrazów, obrazków lub grafiki, mieszanka o której mowa, musi mieć następujący opis towaru: „Mieszanka olejów roślinnych (lub określone nazwy olejów roślinnych, o których mowa) i oliwy z oliwek”, z następującą po nim bezpośrednio zawartością procentową oliwy z oliwek w mieszance.

Obecność oliwy z oliwek może być zaznaczona za pomocą obrazków lub grafiki na etykiecie mieszanki, jak wymienione w pierwszym akapicie, tylko w przypadku gdy wynosi ona więcej niż 50 % mieszanki, o której mowa.

▼M8

Państwa członkowskie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium mieszanek oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych, o których mowa w akapicie pierwszym, do celów wewnętrznej konsumpcji. Nie mogą jednak zakazać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium takich mieszanek pochodzących z innych krajów i nie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium takich mieszanek przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innym państwie członkowskim lub do wywozu.

▼B

2. ►M8 Za wyjątkiem tuńczyka w oliwie z oliwek, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1536/92 ([1]), oraz sardynek w oliwie z oliwek, o których mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2136/89 ([2]), w przypadku gdy obecność oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w środkach spożywczych, innych niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, jest zaznaczona na etykiecie w innym miejscu niż w wykazie składników, przy użyciu wyrazów, obrazków lub grafiki, bezpośrednio po opisie towarowym środka spożywczego podawana jest zawartość procentowa oliwy z oliwek, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w stosunku do całkowitej wagi netto środka spożywczego. ◄

Zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej wagi netto środków spożywczych może być zastąpiona zawartością procentową dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej wagi tłuszczów, za pomocą dodania wyrazów „zawartość procentowa tłuszczów”.

▼M8

3. Opisy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy, mogą zostać zastąpione wyrazami „oliwa z oliwek” na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim tego artykułu.

W przypadku obecności oliwy z wytłoczyn z oliwek wyrazy „oliwa z oliwek” należy jednak zastąpić wyrazami „oliwa z wytłoczyn z oliwek”.

4. Informacje, o których mowa w art. 3 akapit drugi, nie są wymagane na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim tego artykułu.

([1]) Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1.
([2]) Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79.

▼B

Artykuł 7

Na prośbę Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykietce, zainteresowane strony dostarczają dokumentację w celu wspierania oznaczeń określonych w art. 4, 5 i 6, opartą na jednym lub więcej z następujących elementów:

a) stan faktyczny lub stan faktyczny ustanowiony naukowo;

b) rezultaty analiz lub zapisów automatycznych wykonane na reprezentatywnych próbkach;

c) informacja administracyjna lub księgowa, zgodna z przepisami Wspólnoty i/lub przepisami krajowymi.

Zainteresowane Państwo Członkowskie uznaje tolerancję pomiędzy oznaczeniami określonymi w art. 4, 5 i 6 i pojawiającymi się na etykietce, oraz wnioskami wyciągniętymi na podstawie przedstawionej załączonej dokumentacji i/lub porównawczych opinii eksperckich, uwzględniając słuszność oraz powtarzalność metod i dokumentacji, o której mowa, oraz, gdzie stosowne, słuszność i powtarzalność porównawczych opinii eksperckich.

Artykuł 8

1. Państwo Członkowskie prześle nazwę i adres organu lub jednostek odpowiedzialnych za monitorowanie zastosowania niniejszego rozporządzenia do Komisji, która poinformuje inne Państwa Członkowskie i wszystkie zainteresowane strony, które o to proszą.

2. Państwo Członkowskie, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykietce, na podstawie wniosku o weryfikację, pobiera próbki przed końcem miesiąca następującego po miesiącu wniosku i weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykietce, o których mowa. Wniosek ten może być przesłane przez:

a) właściwe służby Wspólnoty;

▼M8

b) organizację podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim, o której mowa w art. 125 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

▼B

c) jednostkę kontrolującą innego Państwa Członkowskiego.

3. Wnioskom określonym w ust. 2, towarzyszą wszystkie informacje potrzebne do wnioskowanej weryfikacji, w szczególności:

a) data pobrania próbek lub zakupu oliwy, o której mowa;

b) nazwa i adres przedsiębiorstwa, w przypadku gdy próbka została pobrana lub w przypadku gdy oliwa, o której mowa, została zakupiona;

c) ilość partii, o których mowa;

▼B

d) kopia wszystkich etykietek pojawiających się na opakowaniu oliwy, o którą chodzi;

e) rezultaty analiz lub innych porównawczych opinii eksperckich, wskazujące wykorzystane metody i nazwę/nazwisko i adres laboratorium lub eksperta, o których chodzi;

f) gdzie stosowne, nazwisko dostawcy oliwy, o którą chodzi, jak zadeklarowane przez sprzedającego.

4. Przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu wniosku, określonego w ust. 2, zainteresowane Państwo Członkowskie poinformuje osobę składającą wniosek o numerze referencyjnym i o podjętym działaniu.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmą konieczne środki, w tym dotyczące systemu kar, w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Państwa Członkowskie poinformują Komisję o podjętych w tym celu środkach, nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

▼M3

Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja informują Komisję o środkach podjętych w tym celu nie później niż do dnia 31 grudnia 2004 r. oraz o zmianach w tych środkach do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały one przyjęte.

▼M9

Bułgaria i Rumunia poinformują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

▼B

2. ►M8 Do celów sprawdzenia oznaczeń, o których mowa w art. 4, 5 i 6, zainteresowane państwa członkowskie mogą wprowadzić uzgodnienia odnośnie do zatwierdzania przedsiębiorstw, których urządzenia związane z pakowaniem znajdują się na ich terytorium. ◄

Zatwierdzenie jest przyznawane, zaś alfanumeryczna identyfikacja przydzielona dla wszystkich występujących o to przedsiębiorstw, które spełniają następujące warunki:

a) posiadają urządzenia do pakowania;

b) podejmują się gromadzenia oraz przechowywania dokumentacji dowodowej wymaganej przez Państwo Członkowskie, na podstawie art. 7;

c) mają system gromadzenia, który umożliwia kontrole pochodzenia oliwy mającej oznaczenie pochodzenia, ku satysfakcji zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

▼B

Etykietka, gdzie stosowne, posiada alfanumeryczną identyfikację zatwierdzonego zakładu pakującego.

3. Państwa Członkowskie mogą nadal brać pod uwagę przedsiębiorstwa zatwierdzone na pakowanie oliwy o określonym pochodzeniu, w ramach rozporządzenia (WE) nr 2815/98, które spełniają wymagania zatwierdzenia na rok gospodarczy 2001/02.

Artykuł 10

Zainteresowane Państwa Członkowskie prześlą Komisji, nie później niż dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie zawierające następujące informacje za ubiegły rok:

a) wnioski o weryfikację, otrzymane zgodnie z art. 8 ust. 2;

b) podjęte weryfikacje i te rozpoczęte w poprzednich latach gospodarczych, a wciąż będące w toku;

c) uzupełnienie przeprowadzonych weryfikacji i zastosowanych kar.

Sprawozdanie przedstawia te informacje według roku, kiedy weryfikacja została podjęta i według kategorii naruszenia. Gdzie stosowne określi wszystkie napotkane specyficzne trudności oraz proponowane ulepszenia odnośnie do kontroli.

Artykuł 11

W art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2815/98, data „dnia 30 czerwca 2002 r.” zostaje zastąpiona datą „dnia 31 października 2002 r.”

Artykuł 12

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼M2

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2002 r.

Artykuł 2 i 3, art. 5 lit. a), b) i d) oraz art. 6 stosuje się od dnia 1 listopada 2003 r.

▼M7

Artykuł 5 lit. c) stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

▼M2

Artykuł 11 stosuje się od dnia 1 lipca 2002 r.

Jednakże produkty, które zostały legalnie wyprodukowane i oznakowane we Wspólnocie lub legalnie przywiezione do Wspólnoty i dopuszczone do swobodnego obrotu przed dniem 1 listopada 2003 r. mogą być sprzedawane do chwili wykorzystania wszystkich zapasów.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.